

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/85/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3822010543
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3822010543.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Juraja Valáška, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX C. D., E. F., trvale bytom G. C. E. H. XXX, XXX XX D. - D. I. -C. J. J., E. F., t. č. na slobode, pre pokus trestného činu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1 k § 155 odsek 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v neprospech obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 31. mája 2023 pod sp. zn. 2T/96/2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. mája 2024 v Trenčíne, jednomyseľne takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písm. b), písm. d), písm. e), odsek 3 Tr. poriadku s a napadnutý rozsudok okresného súdu z r u š u j e v celom rozsahu.

Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v Liberci, Česká republika, trvale bytom G. C. E. H. XXX, XXX XX D. - D. I. -C. J. J., E. F., t. č. na slobode

je v i n n ý , ž e

dňa 25.07.2020 v čase okolo 19.20 hod., v Handlovej na Námestí baníkov počas semifinálového streetballového zápasu SBA 3x3 TOUR 2020, organizovaného Slovenskou basketbalovou asociáciou, ako hráč tímu G. K. fyzicky napadol poškodeného L. G. hrajúceho za tím Energy Team a to tak, že počas hry, keď sa poškodený otáčal s loptou v rukách k basketbalovému košu sa k nemu rozbehol a pravou rukou zovretou v päšť ho jedenkrát udrel do tváre, do oblasti nosa, čím poškodenému L. G. spôsobil zranenia-zlomeninu nosových kostí, zlomeninu a posun nosového septa doprava, zlomeninou vnútornej steny pravej čeľustnej dutiny, zlomeninou vnútornej steny pravej čuchovej dutiny, krvácanie pod spojovku pravého oka, podkožný krvný výron okolia pravého oka, tržne zmliaždenú ranu pravého líca, tržne zmliaždenú ranu koreňa nosa, ktoré si objektívne vyžiadali lekárske ošetrenie, liečenie, aj pracovnú neschopnosť, počas ktorých nebol sťažený závažným spôsobom obvyklý spôsob života poškodeného L. G. po dobu viac ako 42 dní, pričom ale konaním obžalovaného bezprostredne hrozilo poškodenie dôležitého orgánu – oka,

teda

- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle spáchať ťažkú ujmu na zdraví, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

čím spáchal

pokus trestného činu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1 k § 155 odsek 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 155 odsek 1 Tr. zákona s prihladnutím na § 36 písm. d), písm. j) Tr. zákona a § 37 písm. h) Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek. 8 Tr. zákona a § 41 odsek 1 Tr. zákona, § 39 odsek 2 písm. a), odsek 3 písm. e) Tr. zákona na ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 50 odsek 1 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne o d k l a d á na skúšobnú dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku súd u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému L. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., M. N. XXX/XX, škodu vo výške - 6.832,73 eur.

II. Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie obžalovaného z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 2T/96/2022 zo dňa 31. mája 2023 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania trestného činu prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

„dňa 25.07.2020 v čase okolo 19.20h, v Handlovej na Námestí baníkov počas semifinálového streetballového zápasu SBA 3x3 TOUR 2020, organizovaného Slovenskou basketbalovou asociáciou, ako hráč tímu G. K. fyzicky napadol poškodeného L. G. hrajúceho za tím Energy Team a to tak, že počas hry, keď sa poškodený otáčal s loptou v rukách k basketbalovému košu sa k nemu rozbehol a pravou rukou zovretou v päť ho jedenkrát udrel do tváre, do oblasti nosa, čím poškodenému L. G. spôsobil zranenia-zlomeninu nosových kostí, zlomeninu a posun nosového septa doprava, zlomeninou vnútornej steny pravej čelustnej dutiny, zlomeninou vnútornej steny pravej čuchovej dutiny, krvácanie pod spojovku pravého oka, podkožný krvný výron okolia pravého oka, tržne zmliaždenú ranu pravého líca, tržne zmliaždenú ranu koreňa nosa, ktoré si objektívne vyžiadali lekárske ošetrenie, liečenie, aj pracovnú neschopnosť, počas ktorých bol sťažený obvyklý spôsob života poškodeného L. G. po dobu menej ako 42 dní.“

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 364 odsek Tr. zákona za použitia § 41 odsek 1 Tr. zákona, s prihladnutím na § 38 odsek 2, § 36 písmeno j) a § 37 písmeno h) Tr. o zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 odsek 1 písmeno a) a § 50 odsek 1 Tr. zákona podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Súčasne bola podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku obžalovanému uložená v rámci adhézneho konania povinnosť uhradiť poškodenému L. G. spôsobenú škodu vo výške - 6.832,73,- eur.

Proti citovanému rozsudku podal v zákonnej lehote v neprospech obžalovaného odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry v Prievidzi, a to voči výrokom o vine aj treste, ktoré bližšie odôvodnil písomným podaním zo dňa 08. augusta 2023, doručený okresnému súdu dňa 09. augusta 2023. V rámci dôvodov odvolania uviedol, že sa nestotožňuje s právnym posúdením skutku ako trestného činu prečinu

výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Tr. zákona. Je toho názoru, že vykonaným dokazovaním bolo bez pochybností preukázané, že zranenie poškodeného, ktoré mu obžalovaný v inkriminovanom čase spôsobil, si vyžiadalo až dve operácie a celkovo tak doba závažného obmedzenia na bežnom spôsobe života v súvislosti s týmto zranením bola v trvaní 82 dní. Ďalej je toho názoru, že súd sa nedostatočne zaoberal posúdením možných následkov konania obžalovaného s prihliadnutím na spôsob a intenzitu útoku, lokalizáciu úderu, vzhľadom na ktoré možno vyvodiť úmysel obžalovaného spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu, resp. jeho uzrokovanie s takýmto následkom. Poukázal na vyjadrenia znalca MUDr. Ladislava Babjaka z ktorých vyplýva, že takýmto konaním mohlo dôjsť aj k vážnejším následkom, a to poškodeniu oka a aj k otrasu mozgu u poškodeného. S poukazom na uvedené považuje výrok o vine napadnutého rozsudku za nesprávny a nezákonný a navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno d) Tr. poriadku zrušil a sám aby podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku rozhodol tak, že uzná obžalovaného za vinného z trestného činu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona a uloží mu nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne navrhol zaviazat' obžalovaného k náhrade škody poškodenému, obdobne ako tomu bolo v napadnutom rozsudku.

Obžalovaný svoje odvolanie odôvodnil písomne prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 08. septembra 2023, doručené okresnému súdu toho istého dňa. Uviedol, že odvolanie podáva voči výroku o treste s tým, že uložený trest považuje za neprímerane prísny a je toho názoru, že prvostupňový súd nezohľadnil dostatočne jeho doterajší spôsob života, bezúhonnosť a všetky poľahčujúce okolnosti na ktoré poukázal v rámci záverečnej reči na hlavnom pojednávaní. Konkrétne namietal nepriznanie poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno d), písmeno l), písmeno m) a písmeno n) Tr. zákona. Ďalej poukázal na okolnosti spáchania skutku, ktoré podľa jeho názoru svedčia o nízkej závažnosti jeho konania a taktiež zopakoval pozitívne poznatky o osobe obžalovaného, svoj postoj ku skutku a spôsob akým jeho konanie zasiahlo do jeho športovej kariéry. Záverom navrhol, vzhľadom na horeuvedené okolnosti, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že u neho upustí od potrestania, alternatívne mu uloží peňažný trest, prípadne podmienený trest odňatia slobody, mimoriadne znížený podľa § 39 Trestného zákona, a to na dolnej hranici zákonnej sadzby, prípustnej pri mimoriadnom znížení podľa uvedeného ustanovenia.

Obžalovaný sa prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril aj k odôvodneniu odvolania prokurátora písomným podaním zo dňa 29. októbra 2023 v ktorom uvádza, že sa nestotožňuje s dôvodmi odvolania prokurátora. Je toho názoru, že malo byť vykonané znalecké dokazovanie k jeho duševnému stavu v čase spáchania skutku, ktoré by jednoznačne zodpovedalo, či bol schopný v čase skutku ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho nebezpečnosť. Ďalej namietal existenciu úmyslu na svojej strane spôsobiť poškodenému ťažké zranenie. Vo vzťahu k rozsahu obmedzenia bežného spôsobu života u poškodeného v čase po skutku zdôraznil okolnosti vyplývajúce z výsluchu poškodeného svedčiace iba malému zásahu do bežného života poškodeného v tomto období. Záverom navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach prokurátora a obžalovaného, za splnenia všetkých procesných podmienok (v neprítomnosti obžalovaného podľa § 293 odsek 5 Trestného poriadku per analogiam), prokurátor krajskej prokuratúry v rámci konečného návrhu uviedol, že sa stotožňuje s podaným odvolaním podriadeného prokurátora aj s jeho dôvodmi a navrhol, aby odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným v jeho písomnom odôvodnení s tým, že toto doplnil vo vzťahu k odvolacím dôvodom o písmeno e) v ustanovení § 321 odsek 1 Trestného poriadku a odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Poškodený L. G. sa právom konečného návrhu nevyjadril

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že v celom rozsahu poukazuje na písomné odôvodnenie ich odvolania a navrhol rozhodnúť tam spôsobom uvedeným. Dodal, že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil vo veku blízkom mladistvým a doteraz sa mu nič podobné v športovej kariére nestalo. Jeho konanie je potrebné preto vnímať iba ako ojedinelý exces. Nie je pravdou, že bolo úmyslom obžalovaného spôsobiť poškodenému následky vo forme

ublíženia na zdraví. Ak by poškodeného trafil napr. do líca, nemuseli by u poškodeného vzniknúť ani zranenia. Preto navrhol, aby odvolací súd postupoval tak, že upustí od potrestania, alternatívne zníži trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo uloží obžalovanému peňažný trest. Odvolanie prokuratúry navrhol ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní prokurátora a obžalovaného podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na verejnom zasadnutí dňa 21. mája 2024, na podklade v zákonnej lehote podaných odvolaní prokurátora a obžalovaného preskúmal podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov o vine a treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a mohli by pritom odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku. Na základe výsledkov svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaného, ktoré je prípustné, podané oprávnenou osobou, včas a na správnom mieste, je čiastočne dôvodné a naproti tomu odvolanie obžalovaného, ktoré aj keď je rovnako prípustné, podané oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, dôvodné však nie je.

Odvolacím prieskumom krajský súd zistil, že okresný súd pri dodržaní procesného postupu vykonal všetky dostupné dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 odsek 10 Trestného poriadku treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný, pričom krajský súd sa stotožnil aj s rozhodnutím okresného súdu o odmietnutí návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania k duševnému stavu obžalovaného v čase spáchania skutku so zhodným odôvodnením jeho nadbytočnosti z dôvodu, akým sa domáhal zabezpečenia a vykonania tohto dôkazu obžalovaný. Následne však okresný súd už dostatočne dôsledne nepostupoval v intenciách § 2 odsek 12 Tr. poriadku pri hodnotení vykonaných dôkazov, a to jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach, nevyrovnal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a preto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Vzhľadom na uvedené došlo k chybám v napadnutom rozsudku a porušení ustanovení Trestného zákona, v dôsledku čoho bol následne okresným súdom uložený aj neprimerane mierny trest. Krajský súd konštatuje, že okresný súd pri právnom posudzovaní konania obžalovaného svoje úvahy zamerlal výlučne na následok, ktorý bol poškodenému konaním obžalovaného spôsobený bez toho, aby hodnotil všetky relevantné okolnosti prípadu.

Krajský súd sa napriek námietkam prokurátora stotožňuje s hodnotením okresného súdu v zmysle ktorého poškodený v priebehu prevažnej časti práceneschopnosti nebol pripútaný na lôžko, bol sebestačný a bežný spôsob života bol obmedzovaný iba sťaženým dýchaním a istými bolesťami hlavy. Obmedzenie v takomto rozsahu nie je možné chápať ako podstatné obmedzenie bežného spôsobu života v zmysle § 132 odsek 4 Tr. zákona. Krajský súd sa stotožňuje aj s hodnotením a záverom okresného súdu ohľadom možnosti kratšieho trvania práceneschopnosti poškodeného v prípade časovo adekvátnemu poskytnutiu zdravotnej starostlivosti poškodenému, resp. primeranému časovému odstupe jednotlivých lekárskeho zákrokov. Preto ani podľa názoru krajského súdu zranenie poškodeného ku ktorému došlo pri spáchaní skutku obžalovaným, nie je možné bez rozumových pochybností posúdiť ako spôsobenie dokonanej ťažkej ujmy na zdraví.

Okresný súd však nesprávne vyhodnotil konanie obžalovaného s prihliadnutím na závery znaleckého dokazovania (ide predovšetkým o znalecký posudok znalca MUDr. Babiaka) v spojitosti so svedeckými výpoveďami poškodeného a svedkov L. G. K., M. A., A. O., P. O. a F. B.. Z uvedených svedeckých výpovedí vo vzájomnej súvislosti totiž vyplýva, že obžalovaný na poškodeného zaútočil síce iba jedným úderom, avšak jednalo sa o úder zovretou päsťou smerujúci priamo na tvár poškodeného, a to do oblasti oka. Išlo navyše o prudký úder značnej intenzity. Takýmto úderom do predmetnej časti tela poškodeného mohlo bezpochyby dôjsť aj k vážnejšiemu poraneniu pravej očnej gule s následkom poškodenia zraku (prípadne aj k otrasu mozgu a vnútrolebečnému krvácaniu). Takže ciele smerovanie prudkého a neočakávaného útoku so značnou intenzitou na jednu z najzraniteľnejších častí (tvárovú časť hlavy) tela akejkolvek osoby, kde zranenia môžu mať za následok poškodenie v ťažkom rozsahu a v neposlednom rade aj s trvalými následkami na týchto dôležitých orgánoch, odôvodňuje záver o zistení zavinenia obžalovaného na spáchaní skutku v rozsahu

uzrozumenia so spôsobeným následkom pre prípad, že takýto následok bude spôsobený /teda v rozsahu § 15 písmeno b) Tr. zákona ako úmyslu nepriameho- dolus eventualis/. Vzhľadom na uvedené okolnosti preto možno konštatovať, že s prihliadnutím na intenzitu jeho útoku a jeho smerovanie na časť tela poškodeného, mohol obžalovaný spôsobiť podstatné poškodenie dôležitého orgánu – oka spojené aj s prípadným oslabením funkcie zmyslového ústrojenstva. Zranenia dôležitého zmyslového orgánu - oka (keď takéto možné poškodenie vyplýva zo záverov znaleckého posudku znalca MUDr. Babiaka) možno podradiť pod ťažkú ujmu na zdraví ako vážnu poruchu zdravia minimálne v zmysle § 123 odsek 3 písmeno d) Tr. zákona. Spôsob útoku obžalovaného jednoznačne vyplýva zo skutkovej vety napadnutého rozsudku ako aj zo skutkovej vety obžaloby, pričom krajský súd v zmysle okresným súdom správne vykonaného dokazovania doplnil do skutkovej vety hroziaci následok konania obžalovaného, práve z toho dôvodu, že konanie obžalovaného napĺňa okrem znakov trestného činu prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona aj znaky pokusu trestného činu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1 Tr. zákona k § 155 odsek 1 Tr. zákona.

Trest je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchateľa a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchateľa si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide z okruhu trestných činov o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchateľa. Záver súdu o možnosti nápravy páchateľa musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchateľov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pokiaľ ide o trest ukladaný obžalovanému, krajský súd, vyhodnotil kritéria rozhodné pre určenie druhu trestu a jeho výmery v súlade s ustanovením § 34 odsek 1 až 4 Tr. zákona, zistil u obžalovaného poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno d) a písmeno j) Tr. zákona, keď obžalovaný v čase trestnej činnosti neprekročil ešte vek 21 rokov a nedostatok skúseností spojených s jeho vekom mal vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť a súčasne prihliadol aj na skutočnosť, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Súčasne ale identifikoval pritažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno h) Tr. zákona, keď obžalovaný, hoci jedným konaním, spáchal však dva úmyselné trestné činy. Obžalovanému krajský súd napriek jeho námietkam nepriznal poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l), písmeno m) a písmeno n) Trestného zákona. Obžalovaný sa k trestnej činnosti nedoznal v plnom rozhodnom rozsahu a preto nebolo na mieste priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona. Rozsah spolupráce obžalovaného s orgánmi činnými v trestnom konaní neodôvodňoval priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zákona a napokon v súlade s konštantnou judikatúrou pre priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno m) Trestného zákona je nevyhnutá dobrovoľnosť oznámenia, o spáchaní trestného činu. O nej však nemožno hovoriť, pokiaľ páchateľ urobil oznámenie v dôsledku presvedčenia o tom, že jeho trestný čin bude odhalený. Konanie obžalovaného bolo však sledované vysokým počtom osôb a preto muselo byť aj obžalovanému zrejmé, že jeho totožnosť a konanie neostane utajené. Krajský súd ukladal obžalovanému úhrnný trest podľa § 41 odsek 1 Tr. zákona (bez aplikácie tzv. asperačnej či zostrujúcej zásady, vzhľadom na odsudzovanie za viac trestných činov, s prihliadnutím na zistenú prevahu poľahčujúcich okolností. Krajský súd vzhľadom na skutočnosť, že konanie obžalovaného vo vzťahu k závažnejšiemu trestnému činu t. j. zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Tr. zákona bolo v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Tr. zákona a aj s prihliadnutím na neexistenciu trvalých následkov u poškodeného a doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného, dospel k záveru, že aj uloženie trestu na dolnej hranici trestnej sadzby by bolo vo vzťahu k osobe obžalovaného neprimerane prísne. Krajský súd z uvedeného dôvodu pri ukladaní trestu aplikoval mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 odsek 2 písmeno a) Tr. zákona, za použitia upraveného zákonného rozpätia v zmysle § 39 odsek 3 písmeno e) Tr. zákona a obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, ktorého výkon, s prihliadnutím inak na pozitívne poznatky týkajúce sa osoby obžalovaného, podmienenčne odložil podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona, za súčasného určenia primeranej skúšobnej doby podľa § 50 odsek 1 Tr. zákona v strede zákonného rozpätia (1 až 5 rokov), na tri roky. Krajský súd považoval takýto trest vzhľadom na uvedené okolnosti za plne konformný s očakávaným účelom trestu v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona vrátane toho, že v dostatočnej miere zabezpečuje ochranu spoločnosti, ale súčasne vyjadruje aj dostatočné morálne odsúdenie protiprávneho konania obžalovaného spoločnosťou.

Pokiaľ ide o adhézne konanie, t. j. konanie o náhrade škody, krajský súd uvádza, že tento v napadnutom rozsudku, ktorým okresný súd podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému škodu vo výške -6.832,73,- eur je v súlade so zákonom, keď poškodeným uplatnená škoda vznikla zjavne v príčinnej súvislosti s predmetnou trestnou činnosťou obžalovaného a jej výška je v plnom rozsahu preukazovaná zabezpečeným a vykonaným znaleckým posudkom MUDr. Babiaka, ako aj listinnými dôkazmi preukazujúcimi stratu na zárobku a vzniknuté náklady v súvislosti s liečbou poškodeného. Krajský súd dodáva, že výrok o náhrade škody nebol ani priamo oprávnenou osobou napadnutý riadnym opravným prostriedkom (odvolaním), ale k jeho zrušeniu musel krajský súd pristúpiť vzhľadom k tomu, že v napadnutom rozsudku rušil výrok o vine, ktorý tvorí podklad výroku o náhrade škody.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd z podnetu odvolania prokurátora výrokom pod bodom I. podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e), odsek 3 Tr. poriadku zrušil celý napadnutý rozsudok s tým, že na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku sám rozhodol tak, že uznal obžalovaného za vinného zo spáchania pokusu trestného činu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 odsek 1 k § 155 odsek 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona a uložil mu za to primeraný trest tak ako je to vyjadrené vo výrokovej časti tohto rozsudku a súčasne obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenému v rozsahu a z dôvodu tak, ako už predtým správne urobil okresný súd v napadnutom rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon n e p r i p ú š ť a žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.